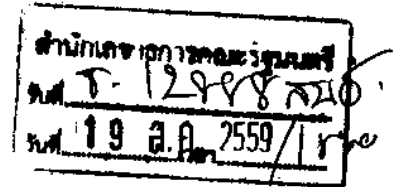

ด่วนที่สุด

ที่ กต ๐๗๐๓/๑๐๕๐

กระทรวงการต่างประเทศ

ถนนศรีอยุธยา กทม. 10400

๑๙ สิงหาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ...) พ.ศ.

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

ความเห็นประกอบเรื่องเพื่อ พิจารณ

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๕๐๓/ว(ล) ๒๗๖๒๐ ลงวันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๙

ตามหนังสือที่อ้างถึง ขอรับความเห็นของกระทรวงการต่างประเทศต่อร่างพระราชบัญญัติกักพืช (ฉบับที่ ...) พ.ศ. เสนอโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการรัฐมนตรีความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการต่างประเทศพิจารณาแล้ว ขอเรียน ดังนี้

๑. ไม่มีข้อขัดข้องในด้านสาระัตถะต่อร่างพระราชบัญญัติฯ หากส่วนราชการที่เกี่ยวข้องพิจารณาแล้วเห็นว่า การแก้ไขพระราชบัญญัติฯ ดังกล่าว มีความเหมาะสม สอดคล้องกับนโยบาย สามารถปฏิบัติได้ และไม่ขัดต่อพันธกรณีภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศที่ไทยมีอยู่ โดยเฉพาะอนุสัญญาอารักขาพืชระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๙๗ รวมทั้งได้จัดสรรงบประมาณเพื่อการนี้แล้ว

๒. ร่างพระราชบัญญัติฯ จะทำให้ระบบการควบคุมกำกับการนำเข้าและส่งออกพืชของไทย สอดคล้องกับมาตรฐานสากลสำหรับมาตรการสุขอนามัยพืช ซึ่งจะช่วยแก้ปัญหาการนำเข้าและส่งออกพืชระหว่างไทยกับประเทศต่าง ๆ อันจะนำมาซึ่งการเพิ่มมูลค่าการค้าพืชระหว่างประเทศของไทย

๓. ขอเรียนข้อสังเกตเพื่อพิจารณาปรับแก้ร่างพระราชบัญญัติฯ ในบางมาตรา ให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น ดังนี้

๓.๑ มาตรา ๕ ของร่างพระราชบัญญัติฯ

เห็นควรปรับแก้คำในมาตรา ๕ “สิ่งไม่ควบคุม” หมายความว่าพืชอย่างอื่นที่ไม่เป็นสิ่งที่ต้องควบคุม เพื่อให้สอดคล้องกับนิยามคำว่า “สิ่งควบคุม” ในมาตราเดียวกัน และเห็นควรตรวจสอบนิยามคำว่า “สิ่งไม่ควบคุม” ว่าจำกัดเฉพาะพืช หรือให้หมายความรวมถึงศัตรูพืชและพาหะดังเช่นที่นิยามในคำว่า “สิ่งควบคุม” ด้วยหรือไม่

๓.๒ มาตรา ๖ ของร่างพระราชบัญญัติฯ

เพื่อความถูกต้องและสอดคล้องกับเหตุผลของการแก้ไขมาตรา ๕ ทวิเดิม ที่ประสงค์จะเพิ่มกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทน เป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการกักพืช เห็นควรปรับแก้ถ้อยคำและวรรคตอนในมาตรา ๕ ทวิใหม่

“...ผู้แทนกระทรวงมหาดไทย และกรรมการผู้จัดการใหญ่บริษัทไปรษณีย์ไทย จำกัด (มหาชน) หรือผู้แทนแห่งละหนึ่งคน...”

/ ๓.๓ มาตรา ๙ ...

๓.๓ มาตรา ๘ ของร่างพระราชบัญญัติฯ

ตามเหตุผลของการยกเลิกความในมาตรา ๘ ของพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ และให้ใช้มาตรา ๘ ใหม่ เพื่อให้ครอบคลุมถึงหนังสือสำคัญที่อยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ ตราประทับ เครื่องหมาย หรืออื่น ๆ ด้วย แต่โดยที่มาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฯ มีนิยามเฉพาะคำว่า “ใบรับรอง สุขอนามัยพืช” หมายถึง หนังสือสำคัญที่ออกเป็นกระดาษหรืออิเล็กทรอนิกส์ ตราประทับ เครื่องหมายหรืออื่น ๆ... โดยมีได้นิยามคำว่า “หนังสือรับรองสิ่งควบคุม” ไว้ ดังนั้น หากส่วนราชการเจ้าของเรื่องประสงค์ที่จะให้ “หนังสือรับรองสิ่งควบคุม” หมายความว่ารวมถึง หนังสือที่อยู่ในรูปอิเล็กทรอนิกส์ ตราประทับ เครื่องหมาย หรืออื่น ๆ ด้วย ก็ควรที่จะต้องนิยามคำดังกล่าวไว้ในมาตรา ๓ ของร่างพระราชบัญญัติฯ ด้วย

๓.๔ มาตรา ๑๔ ของร่างพระราชบัญญัติฯ

ตามที่มาตรา ๑๔ ให้ใช้ข้อความมาตรา ๑๓ ใหม่ แทนข้อความเดิม เห็นควร ปรับถ้อยคำในมาตรา ๑๓ ใหม่ ดังนี้

“...(๓) สั่งให้ผู้นำเข้าซึ่งพืช สิ่งควบคุมและสิ่งไม่ควบคุม หรือเชื้อพันธุ์พืชที่เป็น หรือมีศัตรูพืชติดเข้ามาด้วยส่งสิ่งนั้นออกไปนอกราชอาณาจักร...” เพื่อให้สอดคล้องกับนิยาม “ศัตรูพืช” ในมาตรา ๔ ของพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗ (ซึ่งระบุว่า “ศัตรูพืช หมายความว่าสิ่งที่เป็นอันตรายแก่พืช เช่น ...หรือ พืชที่อาจก่อให้เกิดความเสียหายแก่พืช”) และมาตรา ๑๒(๓) ของพระราชบัญญัติกักพืช พ.ศ. ๒๕๐๗

๓.๕ เห็นควรตรวจสอบการเว้นวรรคตอนและตัวสะกดของถ้อยคำให้ถูกต้องชัดเจน และสอดคล้องกันตลอดร่างพระราชบัญญัติฯ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายดอน ปรมัตถ์วินัย)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ

กรมเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

กองนโยบายเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

โทรศัพท์ ๐ ๒๒๐๓ ๕๐๐๐ ต่อ ๑๔๑๔๒

โทรสาร ๐ ๒๖๔๓ ๕๒๔๗